

<p>disputants- חולקים- ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review- < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment- O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ^ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

מנחות- כל המנחות באות מצה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מ
יש טעונות שמן ולבונה, שמן ולא לבונה, לבונה ולא שמן, לא לבונה ולא שמן.													■
ואלו טעונות שמן ולבונה: מנחת הסולת והמחבת והמרחשת, והחלות והרקיקין, מנחת כהנים, מנחת כהן משיח, מנחת עובד כוכבים, מנחת נשים, מנחת העומר.													■
מנחת נסכים - טעונה שמן ואין טעונה לבונה.													■
לחם הפנים - טעון לבונה ואין טעון שמן.													■
שתי הלחם ומנחת חוטא ומנחת קנאות - אין טעונין לא שמן ולא לבונה.													■
כל היכא דתנן - עשר תנן, לאפוקי מדרבי שמעון	רב פפא:												■
מחצה חלות ומחצה רקיקין יביא	דאמר: [רבי שמעון]												■
קמ"ל דלא.													■
(ויקרא ב') ונתת עליה שמן - ולא על לחם הפנים שמן, שיכול והלא דין הוא: ומה מנחת נסכים שאינה טעונה לבונה טעונה שמן. לחם הפנים שטעון לבונה אינו דין שטעון שמן ת"ל: עליה, עליה שמן ולא על לחם הפנים שמן.	תנו רבנן:												■
(ויקרא ב') ושמת עליה לבונה - עליה לבונה ולא על מנחת נסכים לבונה, שיכול והלא דין הוא: ומה לחם הפנים שאינו טעון שמן טעון לבונה, מנחת נסכים שטעונה שמן אינו דין שטעונה לבונה תלמוד לומר: עליה, עליה לבונה ולא על מנחת נסכים לבונה.													■
מנחה - לרבות מנחת שמיני ללבונה													■
היא - להוציא שתי הלחם שלא יטענו לא שמן ולא לבונה.													■
עליה שמן - ולא על לחם הפנים שמן.	אמר מר:												■
אימא: עליה שמן ולא על מנחת כהנים שמן													⚡
מסתברא מנחת כהנים הוה ליה לרבויי, שכן עשרון, כלי, חוץ, וצורה, הגשה, ואישים.													!
אדרבה, לחם הפנים הוה ליה לרבויי, שכן ציבורא, חובה, טמא, דאכיל, פיגולא, בשבתא													⚡
מסתברא נפש.													!
עליה לבונה ולא על מנחת נסכים לבונה.	אמר מר:												■
אימא: עליה לבונה ולא על מנחת כהנים לבונה													⚡
מסתברא מנחת כהנים הוה ליה לרבויי, שכן עשרון, בלול, בלוג, מוגש, בגלל עצם.													!
אדרבה, מנחת נסכים הוה ליה לרבויי, שכן ציבורא, חובה, ואיטמי, בשבתא													⚡
מסתברא נפש.													!
מנחה - לרבות מנחת שמיני ללבונה.	אמר מר:												■
ואימא: להוציא													⚡
האי מאי? אי אמרת בשלמא לרבות - שפיר, אלא אי אמרת להוציא - למה לי? שעה מדורות לא ילפינן.													!
היא - להוציא שתי הלחם שלא יטענו לא שמן ולא לבונה.													■
ואימא: להוציא מנחת כהנים													⚡
מסתברא מנחת כהנים הוה ליה לרבויי, שכן עשרון, כלי, מצה, ועצם, הגשה, ואישים.													!
אדרבה, שתי הלחם הוה ליה לרבויי, שכן ציבור, חובה, טמא, דאכל, פיגולא, בשבתא, מתיר, תנופה, בארץ, בזמן, חדש, והני נפישן													⚡

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

מנחות-כל המנחות באות מצה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מסתברא נפש.												!
והייב על השמן בפני עצמו, והייב על לבונה בפני עצמה.												■
נתן עליה שמן - פסלה, לבונה - ילקטנה.												■
נתן שמן על שיריה - אינו עובר בלא תעשה.												■
נתן כלי על גבי כלי - לא פסלה.												■
(ויקרא ה') לא ישים עליהן שמן, ואם שם - פסל	תנו רבנן:											■
יכול לא יתן עליה לבונה, ואם נתן - פסל? תלמוד לומר: כי חטאת												■
יכול אף בשמן? תלמוד לומר: היא.												■
ומה ראית לפסול בשמן ולהכשיר בלבונה?												♣
פוסל אני בשמן שאי אפשר ללקטו, ומכשיר אני בלבונה שאפשר ללוקטה.												!
נתן עליה לבונה שחוקה, מהו? משום דאפשר ללקטה, והא לא אפשר ללקטה, או דילמא משום דלא מיבלעא. והא נמי לא מיבלעא?	בעא רבה בר רב הונא מרבי יוחנן:											^
ולבונה ילקטנה.	תא שמע:											♣
דלמא חדא ועוד קאמר, חדא, דלא מיבלעא, ועוד, ילקטנה.												!
מכשיר אני בלבונה שאפשר ללוקטה.	תא שמע:											♣
הכא נמי חדא ועוד קא אמר.												!
מאי הוי עליה?												^
מנחת חטאת ומנחת קנאות שנתן עליה לבונה - מלקט את הלבונה וכשרה ואם עד שלא ליקט לבונתה חישב עליה, בין חוץ לזמנו בין חוץ למקומו. - פסול ואין בו כרת ואם משליקט לבונתה מחשב עליה, ותיהוי פך, ואמאי פסלה במחשבה, דחוי הוא?	רב נחמן בר יצחק, תניא:											!
חטאת קרייה רחמנא.	אביי:											!
הא מני? חנן המצרי הוא, דלית ליה דחויין	רבא:											!
אפילו דם בכוס, מביא חבירו שלא בהגרלה ומזווג לו.	דתניא, חנן המצרי											!
כל שבידו לא הוי דחוי.	רב אשי:											!
כוותיה דרב אשי מסתברא, דמאן שמעת ליה דאית ליה דחויין? רבי יהודה היא	רב אדא:											■
נשפך הדם ימות המשתלח, מת המשתלח ישפך הדם	דתנן, ועוד א"ר יהודה:											■
ואילו היכא דבידו												■
כוס היה ממלא מדם התערבות וזרקו זריקה אחת כנגד היסוד.	תניא, רבי יהודה:											■
נתן משהו שמן על גבי כזית מנחה - פסל מאי טעמא? לא ישים - שימה כל דהו, עליה - עד דאיכא שיעורא.	רב יצחק בר יוסף אמר רבי יוחנן:											■
נתן כזית לבונה על גבי משהו מנחה - פסל מאי טעמא? לא יתן כתיב, עד דאיכא נתינה, עליה - הוי רבוי אחר רבוי, ואין רבוי אחר רבוי אלא למעט.	ואמר רב יצחק בר יוסף אמר רבי יוחנן:											■